

Tashis prøve

Av Lucy Stevenson Ewell
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Zimbabwe.

Tashi trakk pusten dypt, da læreren ga elevene prøvene sine tilbake. Selv om det bare var en øvingseksamen, var han nervøs for å se resultatene sine.

Det var Tashis siste år på barneskolen og han hadde mange eksamener. I tillegg til prøver i matematikk og naturfag, måtte han også ta språkprøver. I Zimbabwe lærte de å skrive og snakke på engelsk og shona. Shona var det vanskeligste for Tashi.

“Vær så god, Tashi.” Tashis lærer og ga ham resultatene. Han gjorde det bra i matematikk! Og ganske bra i engelsk. Men da så Tashi resultatet for shona og hjertet hans sank i brystet. Han gjorde det ikke bra i det hele tatt!

Tashi så ned i bakken hele veien hjem fra skolen. “Hva er i veien?” spurte mamma.

“Jeg fikk dårlig karakter på øvingseksamen for shona,” sa Tashi. “Jeg har alltid vært dårlig i shona. Hva om jeg ikke består på den virkelige prøven?”

Mamma satte seg ned sammen med Tashi. Hun så på resultatene hans. “Det ser ut til at du trenger å øve mer.”

Tashi stønnet.

Tashi ba om at hans harde arbeid måtte lønne seg.

Tashi var takknemlig for at han kunne be om hjelp. Men han visste at han også måtte arbeide hardt. Hver dag øvde Tashi på å skrive i shona. Han fikk ekstra hjelp av lærerne sine. Noen ganger ønsket han at han kunne leke med vennene sine eller gjøre noe annet. Men han fortsatte å øve.

“Du har blitt så mye flinkere,” sa Tashis lærer.

Tashi var stolt av seg selv fordi han arbeidet hardt.

Snart kom dagen for eksamen. Han holdt enda en bønn og ba om vår himmelske Faders hjelp.

Læreren ga elevene prøvene, og Tashi tok frem blyanten sin. Da han begynte å skrive, følte han en varm og fredelig følelse. Han visste at det var Den hellige ånd. Vår himmelske Fader trøstet ham og hjalp ham.

Da prøven var over, gledet Tashi seg til å fortelle foreldrene sine om den. Han visste ikke hva resultatet hans var ennå, men han følte godt for det. Han hadde gjort sitt aller beste.

“Jeg er stolt av deg,” sa mamma.

“Takk!” Tashi smilte og fant frem *Veiledningsbok for barn* for å lese skriftstedet igjen. Men han forandret en liten del. “Og Tashi gikk fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker.” ●

“Hva om du satte deg som mål å arbeide med å skrive i shona?” Mamma fant frem Tashis *Veiledningsbok for barn*. Så leste hun skriftstedet på første side: “Og Jesus gikk fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker.”* Hun smilte til Tashi. “Jesus utviklet seg litt om gangen og det kan også du.”

“Ok,” sa Tashi. Tror du vår himmelske Fader vil hjelpe meg?”

“Det vet jeg at han vil.”

Den kvelden holdt Tashi en bønn: “Kjære himmelske Fader, hjelp meg å bestå shona-eksamenen min. Hjelp meg å lære og bli flinkere. I Jesu Kristi navn. Amen.”